

protesteret derimod. Saa vidt jeg husker, var det Justitsminister Rump, der begyndte at nedbryde denne Ret, gennem de Vedtægtsbevillinger, han gav Byerne. Men jeg stod den Gang alene overfor hele Rigsdagen, og jeg mener derfor, at gav Rigsdagen den Gang Regeringen Bemyndigelse til at tilintetgøre Landboernes Ret til at forhandle deres Varer paa Akseltorvet, og have Regering og Rigsdag paa en Maade givet Byerne en Eneret til Slagning og Kontrol, saa mener jeg ikke, man bag efter kan komme og berøve Byerne denne Eneret igen uden at give dem nogen Erstatning for de betydelige Omkostninger, de have haft derved. Derfor forekommer det mig, at det er ganske berettiget, at man giver Byerne nogen Erstatning. Den Maade, hvorpaa det foreslaas i Lovforslagets § 2, at Producenterne skulle have det, forekommer mig mindre heldig. Det forekommer mig, at Staten skulde træde til, om ikke med saa vældige Bidrag, som forlanges af det ærede Medlem for Lyngby. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stillede ret vidtgaaende Fordringer. Af Betænkningen ses, at der har været Samraad med Ministeren angaaende denne Sag, og den Tanke, der er udkastet om, at Staten burde yde Kommunerne nogen Dækning for det Tab, der paaføres dem ved Loven, synes mig berettiget. Jeg henstiller til Ordføreren og Udvalget, om dette Spørgsmaal ikke burde tages op til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling. Men, som sagt, jeg agter ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, for det indeholder betydelige Fremskridt i Forhold til den bestaaende Lovgivning.

K. M. Klausen: Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen). Det Ændringsforslag, som han har været med til at stille, forekommer mig at være noget af det mest umulige, jeg endnu har set i Retning af Ændringsforslag. Lad os tænke os, at Udgiften ved Københavns Kontrolstation har været et vist Beløb, som vi f. Eks. kunne kalde x , og lad os sige, at der kommer et vist Antal Svin hertil om Aaret, som vi kalde y , saa bliver Afgiften $\frac{x}{y}$. Nu sætter jeg, at der kommer en Mand kørende den 2. Januar med 5 Grise, som skulle undersøges og kontrolleres. De blive stemplede, og naar det er gjort, spørger Manden: hvad skal jeg betale?

Saa maa Kontrollen svare: ja, det er umuligt at sige i dette Øjeblik, vi kunne ikke sige det før til næste Aar, vi maa først se, hvilke Udgifter vi faa i Aarets Løb, og hvor mange Svin der kommer, og naar vi kende disse Tal, skal du faa at vide, hvad du skal erlægge for Kontrollen. Hvis Forslaget bliver vedtaget, maa det gaa til paa den Maade, og Følgen maa blive den, at vi ved Kontrolstationerne maa indrette et stort Bogholderi, der maa føres Regnskab over de indleverede Svin og over de paagældende Personers Navne og Adresser. Naar saa Aaret er omme, maa vi skrive ud til dem: saa meget have I at erlægge, saa meget maa I indsende til Kontrolstationen. Det forekommer mig, at et mere umuligt Ændringsforslag har jeg aldrig set, og naar man spørger mig, hvorfor vil du ikke tiltræde dette Ændringsforslag, saa siger jeg: nej, noget, der er lavet saa tankeløst som dette, kan jeg ikke gaa med til, de Herrer maa undskylde mig.

Dernæst gjorde det ærede Medlem en Bemærkning til mig, eller rettere sagt, han oplæste en Tale, som jeg har holdt i 1898. Det ærede Medlem forsømmer ikke nogen Lejlighed til at oplæse denne Tale. Det glæder mig, at den har gjort et saa stærkt og godt Indtryk paa ham, for alt, hvad der staar i denne Tale, kan jeg tiltræde den Dag i Dag. Lad os se, hvorledes Forholdet var i 1898, da jeg talte om denne Sag. Jeg sagde bl. a. i min Tale den Gang, at det Højre, der regerede den Gang dels i København og dels i Landet, havde omkring København ikke blot lagt en Række Fæstningsvolde, men ogsaa en Række sanitære Volde, som forhindrede, at vigtige Fødemidler fik Adgang til Byen. En hel Række Slagteriprodukter var det forbudt at indføre. Det var det, vi Socialdemokrater rejste os imod først i Borgerrepræsentationen og siden i Rigsdagen. Vi fik Støtte fra Landbrugets Repræsentanter, vi holdt en Række af Møder om denne Sag, vi drog den frem i Kommunalbestyrelsen og paa Rigsdagen, og det lykkedes os at faa disse sanitære Volde nedrevne, saaledes at Millioner af Pund af de Slagterivarer, der vare fuldstændig nægtede Adgang til København den Gang, nu den Dag i Dag indføres frit og uhindret uden Erlæggelse af nogen som helst Kontrolafgift. Det forekommer mig, at det Resultat, som er naaet her ved Samvirken mellem Socialdemokraterne i København og Landbrugets Repræsentanter, er virkelig et smukt og godt Resultat. Jeg tror,